

پاری سن ژرمن در یکقدمی قهرمانی اروپا آرزوی یک میلیارد یورویی

گزارش

در نوامبر ۲۰۱۱ بود که گروه سرمایه‌گذاری ورزشی قطری (QSI)، که شاخه‌ای از حکومت قطر است، باشگاه پاری سن ژرمن را با ۵۰ میلیون یورو خرید. هدف آنها مشخص بود، اینکه پی‌اس‌جی به جمع بزرگان فوتبال اروپا راه پیدا کند و قدرت اول لیگ فرانسه شود. حالا، پس از تقریباً یک دهه، آنها برای اولین بار به فینال لیگ قهرمانان رسیده‌اند. پی‌اس‌جی در مرحله نیمه‌نهایی آربی لایپزیگ را حذف کرد. ناصر الخلیفه، که خودش یک تنیسور حرفه‌ای سابق بوده است، مدیریت پروژه QSI را از همان ابتدا به عهده گرفت و نقش رئیس و مدیر باشگاه را همزمان داشت. الخلیفه در پی‌اس‌جی، QSI، فدراسیون تنیس قطر و شبکه بی‌این اسپورتنس مسئولیت دارد.

پی‌اس‌جی برای رسیدن به این هدف، ۱/۲۶۸ میلیارد یورو خرج کرد و ۴۳ بازیکن خریداری کرد. اولین بازیکنانی که آمدند تیگو سیلوا و خاویر پاستوره (هر دو با قیمت ۴۲ میلیون یورو) بودند. زلاتان ابراهیموویچ (۲۱)، ادینسون کاونی (۶۴/۵)، آنخل دی‌ماریا (۶۳) و داوید لوویز (۴۹/۵) در سال‌های بعدتر به این تیم پیوستند. پی‌اس‌جی در تابستان ۲۰۱۷ کار را یک سطح بالاتر برد و ۲۲۲ میلیون یورو پرداخت تا نیمار را از بارسلونا جذب کند. آنها سپس کیلیان امباپه را از موناکو بایند خرید اجباری به ارزش ۱۴۵ میلیون یورو قرض گرفتند. این باشگاه بیش از همه در خط حمله‌اش سرمایه‌گذاری کرده است. آنها ۶۸۵ میلیون یورو صرف خرید مهاجمان کرده‌اند. ۳۰۶ میلیون یورو نیز برای خرید هافبک‌ها و ۲۴۷ میلیون یورو برای خرید مدافعان خرج شده است. آنها ۲۸ میلیون یورو هم برای خرید دروازه‌بان پرداختند. پی‌اس‌جی بیش از همه از لالیگا (۳۳۳ میلیون یورو) و اینتالیا (۳۲۳) بازیکن خریده است و سهم آنها از خرید از بازار فرانسه ۲۱۴ میلیون یورو بوده است. مبالغی که آنها صرف کردند باعث شد در فرانسه تبدیل به قدرت اول شوند اما آنها در اروپا چندان موفق نبودند و در سه فصل قبل از فصل جاری، در مرحله یک‌هشتم نهایی حذف شدند. آنها بیش از آن چهار سال پیاپی در مرحله یک‌چهارم نهایی کنار رفته بودند. به این دلیل بود که لوران بلان و اوانای امری، مربیان این تیم اخراج شدند. اما توماس توخل این سقف شیشه‌ای را شکست و این تیم پایتخت‌نشین فرانسه را برای اولین بار پس از سال ۱۹۹۷ به فینال یک رقابت اروپایی رساند. پاریسی‌ها در آن هنگام، یک سال پیش از به دنیا آمدن امباپه، راهی فینال جام‌برندگان جام اروپا شده بودند.

دی‌ماریا برابر لایپزیگ، گل‌های اول و سوم تیمش را ساخت و به این ترتیب آمار پاس گل خود در تمامی رقابت‌ها از سال ۲۰۱۵ تاکنون را به ۸۹ گل رساند. تنها لیونل مسی از بارسلونا در پنج لیگ بزرگ اروپا بیشتر از او پاس گل داده است. دی‌ماریا در این فصل در ۹ گل تأثیر مستقیم داشته است و از آمارش در فصل ۱۴-۲۰۱۳ در رئال مادرید، که فاتح لیگ قهرمانان شد هم فراتر رفته است. پاس گل درخشان نیمار هم باعث شد که او در مجموع در ۱۹ بازی برای پی‌اس‌جی در لیگ قهرمانان، روی ۲۳ گل تأثیر مستقیم داشته باشد (۱۴ گل و ۹ پاس گل). امباپه در این مسابقه چندان خوب نبود، ولی البته او مرتباً برای خودش و هم‌تیمی‌هایش موقعیت گل می‌سازد. در ۱۲ بازی این فصل، این سه بازیکن با هم در ترکیب پی‌اس‌جی قرار گرفته‌اند و این تیم در این دیدار هات‌تریک شکست را تجربه کرده است. آنها به این ترتیب خط حمله زهرناکی را در فینال خواهند ساخت.

در سمت دیگر میدان، لایپزیگ -بازنده این بازی با ۳ گل- انرژی لازم را نداشت. آنها در سال ۲۰۰۹ تأسیس شده‌اند و از باشگاه‌های بسیار جدید فوتبال اروپا هستند. شرکت رد بول در آن هنگام باشگاه دسته پنجمی مارکران‌اشات را خرید و نامش را آربی لایپزیگ گذاشت. این باشگاه در ۱۱ فصل گذشته روند صعودی فوق‌العاده‌ای داشته است. آنها چهار بار صعود کرده‌اند، در بالای جدول یوندرس لیگا حضوری مداوم دارند و حالا در جمع چهار تیم برتر اروپا قرار گرفته‌اند. تاتنهام و اتلتیکو مادرید که در سال‌های اخیر به فینال لیگ قهرمانان رسیده بودند، هر دو به دست لایپزیگ حذف شدند اما پی‌اس‌جی رقیبی بیش از حد دشوار برای جوان‌ترین مربی این فصل لیگ قهرمانان و تیم شجاعش بود. یولیان ناگلزمان، مربی ۳۳ ساله لایپزیگ زمان زیادی دارد تا تیمش را قوی‌تر کند و نشان داده که می‌تواند تیمش را در آینده از مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان هم عبور دهد. سه دفاعی کردن تیم در نیمه دوم باعث شد که آنها عملکرد بسیار مثبت‌تری داشته باشند. لایپزیگ پیش از پایان فصل، تیمو ورنر را از دست داد و حالا باید ستارگان دیگری و البته مربی‌اش را نگه دارد.

چالش‌های پیش روی کومان

عبور از بحران

گزارش

اسکار گراثو مدیر بارسلونا در آمستردام به دنبال انجام کارهای نهایی امضای قرارداد با رونالد کومان است اما هواداران باشگاه خود را برای فصل بعدی این داستان پر جنجال فوتبالی آماده می‌کنند. دلیلی میل سؤالاتی درباره چالش‌های پیش روی مربی ۵۷ ساله هلندی پرسیده و به آنها جواب داده.

چه کسانی می‌روند؟

هیچ مربی‌ای نمی‌آید بلکه بازیکنانی می‌روند. بخش قابل توجه اعلامیه آخر بارسلونا در اخراج کیکه ستین این بود که این نخستین گام در بازسازی تیم اول باشگاه است. این حرف دو نکته دارد، اول اینکه اوضاع کنونی تقصیر همه بازیکنان است دوم قرار است از دست بازیکنان زیادی خلاص شوند اما گفتنش آسان است، از رئال مادرید بپرسید چطور توانسته خودش را از شر خامس رودریگس و گرت بیل خلاص کند.

کومان مطمئناً به دنبال اختیاراتی در این زمینه است اما تغییر در قرارداد بازیکنان آسان نیست ضمن اینکه بیرون کردن آنها حس خوبی به رختکن تیم نمی‌دهد. اگر دو ماه آینده باشگاه برای فروش اجباری بخشی از بازیکنان تلاش کند، بعید است آغاز خوبی برای فصلی داشته باشد که یک ماه دیگر آغاز می‌شود. خوسپ بارتومئو رئیس باشگاه سه‌شنبه شب به تلویزیون بارسا گفت: «مسی، تر اشتگن، لانگله، سمودو، دیونگ، گریزمان و دمبله فروشی نیستند. پیشنهادهایی برای آنسو فاتی دریافت کرده‌ایم اما او فروشی نیست.»

تیم را حول محور چه کسی می‌سازد؟

فصل اول فرانکی دیونگ انتظارات را برآورده نکرد اما کومان بهتر از هر کسی این بازیکن تیم ملی هلند را می‌شناسد. آیا می‌تواند او را به عنوان جانشین سرخیو بوسکتس که تیم واقعاً به آن نیاز دارد، معرفی کند؟ او در فصل قبل به ندرت در این پست بازی کرد و نظم موقعیتی خاصی نداشت. کومان باید برای هموطنش یک دوره آموزشی فشرده ترتیب دهد.

بازیکنان جوان چه می‌کنند؟

کیکه ستین برخورد امیدوارکننده‌ای با بازیکنان جوان داشت اما اگرچه تلاش کرد آنسو فاتی و ریکی پویگ را از تیم به تیم اول بیاورد اما در لیگ قهرمانان مقابل ناپولی و بایرن مونیخ از آنها استفاده نکرد. مونچو، هافبک و الکس کوپادو، بال و همچنین پدري و فرانسیسکو ترینکانو، خریدهای

جدید باشگاه با استعدادند اما ضرورت شروع خوب فصل شاید شانس آنها را محدود کند ضمن اینکه به احساس مربی نسبت به بازیکنان هم بستگی دارد. بازیکنان جوان به استثنای پویگ وفاتی فصل قبل را در دسته‌های دوم و سوم فوتبال اسپانیا بازی می‌کردند.

بامسی چه می‌کند؟

به نظر می‌رسد مسی تا به حال به چیزی از خواسته‌هایش نرسیده. اگر چه اریک آبیдал دیگر مدیر فنی بارسلونا نیست اما رئیس جایی نرفته. علاوه بر آن، بهترین دوستان مسی در تیم، آرتورو ویدال و لوئیس سوارس احتمالاً از جمله کسانی هستند که به سمت در خروجی هدایت می‌شوند. کومان برای اینکه بهترین بازی را از شماره ۱۰ بارسا بگیرد، چه برنامه‌هایی دارد؟ اگر مسی اخبار مربوط به باشگاه را دوست نداشته باشد، میلش به رفتن بیشتر می‌شود. بارتومئو در ادامه مصاحبه‌اش گفت: «کومان مربی جدید می‌شود و او به من گفته مسی بازیکن کلیدی پروژه جدید خواهد بود. او تا سال ۲۰۲۱ قرارداد دارد، من خیلی با مسی و بیشتر با پدرش حرف می‌زنم. او شماره یک جهان است، تردیدی نیست که در پروژه جدید کومان می‌توانید روی مسی حساب کنید.»

چه بازیکنانی می‌خواهد؟

دونی فان دیبک دیگر بازیکنی است که کومان به خوبی می‌شناسد. گفته می‌شود این بازیکن ۲۳ ساله نخستین خرید کومان است و دلیلش هم ۴۱ گل و ۳۳ پاس گل در ۱۷۵ بازی اما برمی‌گردیم به همان نکته اول. هیچ‌کس نمی‌آید مگر اینکه یکی برود. شاید اتفاقی نبود که دوشنبه خبر علاقه آژاکس به سوارس منتشر شد. باید معاوضه پرسودی باشد اما معمولاً عیار بازیکنان به خوبی در لیگ هلند مشخص نمی‌شود. سوارس چه می‌شود؟ چنین رفتاری با سومین گلزن تاریخ باشگاه بارسلونا درست است؟

چطور از ماه عسلی لذت ببرد که شاید یک روز هم نباشد؟

فیلم گل‌اودر ویمبلی که باعث نخستین قهرمانی اروپایی بارسلونا شد، بارها در کانال تلویزیونی باشگاه نشان داده می‌شود. شکی نیست که کومان به خاطر روزهای بازی‌اش در بارسا اعتبار و جایگاه خاصی دارد اما او برای بازگرداندن آبروی یک رئیس نامحبوب می‌آید و با بروز نخستین نشانه‌ها از ناکامی، سر و کله منتقدان پیدا می‌شود. شاید کومان خوش‌شانس است که در ابتدای فصل جدید خبری از تماشاگران نخواهد بود.

باربی کفایتی «بارتومئو» روی شانه‌های بازیکنان

یادداشت

بیت جنسن

این روزها همه ما فکر می‌کنیم که بحران کنونی باشگاه بارسلونا تقصیر هیأت مدیره بی‌کفایتی است که ۲۵۰ میلیون یورو پول را صرف خرید بازیکنانی مانند عثمان دمبله و فیلیپه کوتینیو کرد، ارستو والورده را درست وسط فصل و زمانی که تیم صدرنشین بود، برکنار کرد، بی‌توجهی‌اش به تیم دوم باشگاه، آن را به دسته سوم فرستاد و با سیاست‌ها و استراتژی‌های اشتباهش در حوزه نقل و انتقالات، کلی ضرر به باشگاه زد اما نه، ظاهراً ما در اشتباه بوده‌ایم. مقصر این بحران جرارد پیکه، لوئیس سوارس، جوردی آلبا و سرخیو بوسکتس هستند. آنها هستند که باید به خاطر بی‌کفایتی‌شان بروند، نه خوسپ ماریا بارتومئو، رئیسی که با همه فشاری که روی او بعد از باخت ۸ بر ۲ مقابل بایرن مونیخ وارد شد گفت استعفا در این مقطع غیرمسئولانه است در حالی که همه هواداران و اعضای باشگاه خواهان برگزاری هر چه زودتر انتخابات برای تعیین رئیس جدید بودند.

بارتومئو اما نه تنها حاضر به استعفا نشد بلکه با انداختن تقصیر‌ها به گردن برخی از بازیکنان، بیش از پیش سعی در توجیه جلوه دادن ماندنش در نوکمپ داشت. او در نشست خبری‌اش گفت: «اکنون زمان وداع با تعدادی از آن بازیکنانی است که باشگاه ما را به بهترین باشگاه دنیا تبدیل کردند. نمی‌خواهم درباره کسی بد حرف بزنم اما الان دیگر وقت آن رسیده است که با تعدادی از این بازیکنان که همه افتخارات را برده‌اند وداع کنیم.» اینطور باشد باید پیکه را جزو خراجی‌های مورد نظر بارتومئو بدانیم. به هر حال او هر جامی که در فوتبال امکانپذیر بوده را برده است. سوارس هم که سومین گلزن برتر تاریخ باشگاه بارسلونا است و سرخیو بوسکتس هم آنقدر در پست خودش خوب بوده است که کسی نتواند او را بازیکنی کم‌افتخار قلمداد کند. درست است که بوسکتس در ۱۲ ماه گذشته دچار افتی محسوس شده است، سوارس اولین نفری است که باید اعتراف کند در فصول پایانی دوران بازی‌اش قرار دارد و پیکه هم در مصاحبه‌اش بعد از باخت مقابل بایرن مونیخ گفت اگر مردم فکر می‌کنند که با رفتن او وضعیت بارسلونا درست می‌شود، خواهد رفت اما قربانی کردن آنها شرم‌آور به نظر می‌رسد و این کاری بود که بارتومئو انجام داد. او فقط نام این بازیکنان را به زبان نیاورد، گفت: «بحرانی که بارسلونا درگیرش شده است، یک بحران اقتصادی یا اجتماعی نیست بلکه یک بحران ورزشی است. یکسری بازیکنان خاص هستند که می‌دانند دیگر قرار نیست در این تیم به کارشان ادامه دهند. آنها را بازیکن آزاد اعلام کنیم؟ همه گزینه‌ها قابل بررسی هستند.» لیست نفراتی که بارتومئو به عنوان بازیکنان غیرقابل فروش ارائه کرد هم تعجب‌آور بود. فرنکی دیونگ، کلمن لانگله و آنتوان گریزمان. در استحقاق این سه نفر برای دریافت فرصتی دیگر برای اثبات توانایی‌های‌شان در بارسلونا شکی نیست اما بارتومئو بر چه اساس نلسون سم‌دوبی که بایرن مونیخ‌ها جمعه هفته پیش او را نابود کردند را در حد بارسلونا و شایسته ماندن دانست؟ همینطور دمبله؟ اگر شما رئیس بارسلونا بودید، برای رد کردن گران‌ترین بازیکن ناکارآمد تاریخ این باشگاه به پیشنهادها گوش نمی‌کردید؟ نه منطقی است نه پذیرش آن آسان اما این روزها تقریباً هیچ چیز در بارسلونا درست انجام نمی‌شود. اریک آبی‌دال مدیر ورزشی باشگاه طبق اعلام بارتومئو اخراج نشده بلکه خودش استعفا کرده است. آیا واقعاً مدیران باشگاه از برنامه آبی‌دال برای استعفا خبر نداشتند که یک روز قبل در بیانیه‌شان اعلام کردند آبی‌دال ناظر بر تغییرات ضروری تیم خواهد بود؟ در این میان رادیو کادناسر اسپانیا اعلام کرد که بارتومئو با خورخه، پدر لیونل مسی صحبت کرد تا به او بگوید که رونالد کومان سرمربی جدید بارسا، مسی را برای تیمش می‌خواهد اما پدر مسی به بارتومئو گفته تا زمانی که رودررو با پسرش حرف نزنند نمی‌تواند هیچ تضمینی درباره ماندن او در بارسلونا بدهد. این اتفاق اما باید خیلی زود رخ دهد چرا که فصل جدید لالیگا سه هفته دیگر آغاز می‌شود و یک جنجال دیگر در مورد تردید مسی برای ماندن در نوکمپ قطعاً چیزی نیست که با رسانی‌ها و طرفدارانش برای فرار از بحران نیاز داشته باشند.

منبع: دلیلی میل

برنامه

جمعه ۳۱ مرداد

فینال لیگ اروپا

سوِیا	اینترمیلان	۳۰:۲۳
-------	------------	-------